

Село Велика Клецька, що на Кореччині донедавна славилось майстрами гончарної справи. З гончарів - майстрів своєї справи в селі залишилися декілька жителів, чії батьки та діди займалися гончарством. Вони пам'ятають ті часи, бо самі допомагали, а бо ж їм розповідали про це батьки .

З кінця 20-х, початку 30-х років ХХ століття тяжко і бідно жилося людям в поліському селі, в сім'ях було багато дітей. Щоб вижити, треба було працювати. Майже кожен чоловік в селі - голова сім'ї - займався гончарним ремеслом, щоб прогодувати сім'ю. А неподалік села, в лісі, в урочищі «Чернечина» копали ту глину, яку споконвіку гончарі називали «святою землею» і яка у їх вправних руках перетворювалася на вироби найрізноманітнішої форми.

Відомі гончари тих років Петришин Д., Демчук О., Кирильчук М., Ящук У., Ящук О., Лашта І., Петришин І., Загородько М., Дячук С., Петришин П., Завадський Є., Мороз П. В 30 - 40-х роках до цієї справи долучились Мельник Г.І., Демчук Є.С., Литвинчук С.Л., Кулінець С.П., Кулінець І.П., Кулінець А.А., Лашта Ф І., Лашта А.І., Загородько К., Загородько О., Соловей М.Ф., Соловей І.Ф. Всього в селі нараховувалось 80 гончарів. В повоєнні роки цим ремеслом займалися: Кулінець О.М., Коваль М.І., Лашта С.М., Лашта М.І., Лашта В.І., Павлюк А.О., Кирильчук О.Н., Мороз А.П., Дячук С.З., Ящук В.У., Павлюк П.Ф., Лашта В.М. .

Вид зовні гончарського майстерства (Від гончарського майстерства) в гончарстві, що використовує цеглу.

